

tagits till uttalet av det sökta varumärket inom den relevanta tyska handeln och förstainstansrätten har bara förstärkt motstridigheten vid bedömningen av den fonetiska och begreppsmässiga likhet som nämns i talan, genom att förstainstansrätten har bekräftat en likhet med "center" men har förnekat en association till detta begrepp. Förstainstansrätten har inte beaktat grundregeln om den fonetiska uppfattningen då förstainstansrätten ger ordets ändelse "xx" en särskild betoning och förvanskar klagandens framställan, genom antagandet att klaganden fränkänner de båda varumärkena en klar betydelse. Slutligen har förstainstansrätten felaktigt prövat förutsättningarna för risk för förväxling genom att inte gå in på graden av uppmärksamhet i handeln vid tidpunkten för köp och därmed rättstridigt har likställt den uttalsmässiga och visuella uppfattningen.

Överklagande ingett den 18 november 2009 av bolaget Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia av den dom som förstainstansrätten meddelade den 16 september 2009 i mål T-162/07, Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-451/09 P)

(2010/C 24/57)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia (ombud: N. Skandamis och M. Perakis, advokats)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla överklagandet och upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (sjunde avdelningen) den 16 september 2009 i mål T-162/07 på grund av domens tvetydiga och bristfälliga motivering, den felaktiga tolkningen av de rättsliga begrepp som tas upp i överklagandet och på grund av förstainstansrättens felaktiga bedömning av den bevisning som framlagts i första instans,
- fastställa att ärendet är färdigt för avgörande (artikel 61 första stycket i domstolens stadga) och slutligen avgöra det.

I andra hand yrkas att domstolen ska

- återförvisa ärendet till förstainstansrätten för att denna ska avgöra den talan som väcktes den 8 maj 2007 mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen för att

uppnå ersättning för den skada som orsakats av dessa institutioners rättsstridiga handlingar och underlåtenheter såsom denna skada beskrivs i talan i första instans,

- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom sitt överklagande av den 16 november 2009 bestrider bolaget Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia den dom som meddelades av förstainstansrätten den 16 september 2009 i mål T-162/07 med motiveringen att förstainstansrätten åsidosatt gemenskapsrätten genom att grunda sin dom på en otillräcklig motivering samt genom att göra en felaktig tolkning av vissa rättsliga begrepp och en felaktig bedömning av den framlagda bevisningen.

Klaganden framför i synnerhet följande:

- I. Förstainstansrätten ansåg bestämmelserna i förordning nr 2454/93 nödvändiga och i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen. Enligt dessa bestämmelser är blankett T2M det enda tillåtna beviset för att visa att de havsfiskeprodukter som fångats på internationellt vatten och som har transiterat via ett tredje lands territorium är gemenskapsvaror. Enligt klaganden har förstainstansrätten inte prövat samtliga grunder och argument som anförts, i synnerhet inte frågan om gemenskapslagstiftarens möjlighet att föreskriva alternativ bevisning, med särskild hänsyn till att åtgärden är olämplig för att garantera handelsutbytet. Vidare har förstainstansrätten inte tillräckligt motiverat sin slutsats att gemenskapslagstiftningen är nödvändig och proportionerlig och har gjort en felaktig tolkning av arten av blankett T2M i egenskap av handling som ger rätt till fri rörlighet.
- II. Klaganden anser att det var medelst en felaktig tolkning av den framlagda bevisningen som förstainstansrätten kom fram till att de dokument som tunisiska tullmyndigheter tillhandahållit bolaget Pigasos inte hade ett innehåll som var jämförligt med innehållet i ruta nr 13 på blankett T2M. Det framgår emellertid av handlingarna i målet att fiskeprodukterna varit föremål för samma konstanta övervakning från tunisiska tullmyndigheters sida som krävs enligt blankett T2M. De dokument som utfärdats av tunisiska tullmyndigheter bekräftar att fiskeprodukterna befann sig i "transit" på tunisiskt territorium, vilket enligt nationell rätt innebär en konstant övervakning från tullmyndigheternas sida i likhet med den som ska intygas i ruta 13 på blankett T2M.
- III. Genom att dessutom slå fast att bolaget Pigasos inte hade visat prov på nödvändig omsorg i sin verksamhet i Tunisien har förstainstansrätten, enligt klaganden, gjort en felaktig tolkning av begreppet och drivit den uppmärksamhet och omsorg som åligger näringsidkaren så långt som till att kräva en konstant misstänksamhet i förhållande till beteendet hos verkställande organ i tredje land med som enda motivering att de inte är bundna av gemenskapsrätten.

Av dessa skäl begär klaganden att domstolen ska upphäva förstainstansrättens dom i mål T-162/07 och själv avgöra målet i sak, alternativt återförvisa målet till förstainstansrätten.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte di Appello di Firenze (Italien) den 18 november 2009 — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle mot Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università di Pisa

(Mål C-452/09)

(2010/C 24/58)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte di Appello di Firenze

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle

Svarande: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università di Pisa

Tolkningsfrågor

1. Är det förenligt med gemenskapsrätten att den italienska staten rättsenligt kan göra gällande en femårig preskriptionsfrist eller den normala tioåriga preskriptionsfristen avseende en rättighet som uppkommit genom direktiv 76/1982/EEG⁽¹⁾ för tiden innan den första italienska lagen för att införliva direktivet antogs, utan att utövat av denna rättighet, som avser betalning/förmåner, eller i andra hand, ersättning/skadestånd, hindras definitivt?
2. Är det å andra sidan förenligt med gemenskapsrätten att alla preskriptionsinvändningar är uteslutna på grund av att de slutligt förhindrar att de ovannämnda rättigheterna görs gällande?
3. Eller, är det förenligt med gemenskapsrätten att alla preskriptionsinvändningar är uteslutna till dess EG-domstolen har slagit fast att gemenskapsrätten har åsidosatts (i förevarande fall 1999)

4. Är det vidare förenligt med gemenskapsrätten att alla preskriptionsinvändningar är uteslutna till dess det direktiv som gett upphov till rättigheten, fullständigt och korrekt har införlivats med nationell rätt (vilket i förevarande fall aldrig har skett) i enlighet med vad som fastslagits i domen i målet Emmott?

⁽¹⁾ EGT L 43, s. 21; svensk specialutgåva, område 6, volym 2 s. 78

Talan väckt den 19 november 2009 — Europeiska kommissionen mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-453/09)

(2010/C 24/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och B.-R. Killmann)

Svarande: Bundesrepublik Deutschland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Bundesrepublik Deutschland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 96 och 98 jämförda med bilaga III till direktivet om mervärdesskatt genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leveranser, import och förvärv inom gemenskapen av vissa levande djur, i synnerhet hästar, som inte används för framställning av livsmedel för människors och djurs konsumtion,
- förplikta Bundesrepublik Deutschland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser den reducerade mervärdesskattesats som Bundesrepublik Deutschland tillämpar på leveranser, import och förvärv inom gemenskapen av levande djur, i synnerhet hästar, även när dessa normalt sett inte används för framställning av